

[Udenrigsministeren.]

nævn. Det bliver i det ærede medlems fremstilling til, at det er meningen at sætte rigsdagen fuldstændigt ud af spillet, at det er misbrug af det udenrigspolitiske nævn og i modstrid med, hvad man oprindeligt havde tænkt sig. Det modsatte er naturligvis tilfældet. Ved at holde rigsdagens udenrigspolitiske nævn underrettet, hvis der skulle ske fundamentale ændringer i de foranstaltninger, til hvilke vi har givet tilslutning, holder vi jo rigsdagen underrettet, og de partier, som der er repræsenteret, vil jo have enhver mulighed for at opponere mod regeringen, hvis man skulle være utilfreds, og sagen kan da rejses her i tinget, hvis den er af en sådan karakter, at den kan rejses i tinget. Når man har valgt det udenrigspolitiske nævn, er det naturligvis på grund af dette nævns særlige karakter og de særlige forpligtelser, nævnets medlemmer har, og fordi nogle af disse ting efter deres natur er af en sådan karakter, at de ikke egner sig til en almindelig offentlig debat.

Det ærede medlem sagde, at det, der her skete, og foranstaltninger på andre områder vedrørende Atlantpagten ikke var i overensstemmelse med denne traktat, og at de konsekvenser, man nu drog — det var vist vendt mod det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og hans motivering af sit partis stilling —, aldeles ikke havde kunnet forudsættes i begyndelsen, de havde ingen sammenhæng med den oprindelige traktat. Heroverfor kan jeg til underretning — ikke for det ærede medlem, som utvivlsomt aldeles ikke vil tage noget hensyn til, hvad der bliver sagt eller ikke sagt, for der er nu engang en bestemt opfattelse, som skal hævdes —, men til underretning for offentligheden henviser til artikel 9 i Atlantpagten, hvor der udtrykkeligt står, at rådet

„skal oprette sådanne underinstitutioner, som måtte være nødvendige; det skal navnlig omgående nedsætte en forsvarskomité, som skal afgive indstilling om forholdsregler til gennemførelse af bestemmelserne i artiklerne 3 og 5“

— og disse artikler handler jo netop om oprettelsen af de nødvendige forsvarsstyrker.

Jeg har sagt i en af mine tidligere taler, at kommunisternes agitation var skadelig,

fordi den bidrog til at give Sovjetrusland en forvrænget fremstilling af, hvad Atlantpagten drejede sig om, af den vurdering, vi havde af den her i landet, og af Danmarks holdning under Atlantpagten, og jeg må sige, jeg har nu fået bestyrket rigtigheden af denne min vurdering gennem hele den tale, det ærede medlem holdt i dag, hvori det ærede medlem med stor voldsomhed påstod, at Atlantpagten var direkte vendt imod Sovjetunionen, at det var en angrebspagt, og at derfor Danmark ved sin tilslutning til den havde sluttet sig til en pagt, der var rettet mod Sovjetunionen, og som havde offensivt formål. Ja, alt kan jo siges, men alle, der læser pagten og pagtens bestemmelser og ser, hvorledes de er blevet ført ud i livet, vil vide, at det er ganske urigtigt, hvad det ærede medlem siger.

Jeg behøver kun at foretage nogle ganske få henvisninger. I pagtens forord hedder det, at de magter, der undertegner den, er

„besluttet på at forene deres kræfter til kollektivt forsvar og til bevarelse af fred og sikkerhed“.

Det er altså pagtens formål. Og i artikel 3 hedder det:

„Med henblik på mere effektivt at virkeliggøre denne traktats formål vil deltagerne, hver for sig og i fællesskab, gennem stadig og effektiv selvhjælp og gensidig hjælp opretholde og udvikle deres individuelle og kollektive evne til at imødegå væbnet angreb.“

— Altså til at imødegå angreb, men ikke til at sætte angreb ind. I artikel 5, i artikel 4, i artikel 7 — jeg håber ikke, formanden har noget imod disse citater — understreges nøjagtigt det samme. Og lad mig tilføje en ting til: hele denne pagt er på det næjeste knyttet til De Forenede Nationers pagt. Det hedder udtrykkeligt i artikel 7:

„Denne traktat berører ikke og kan ikke fortolkes som på nogen måde berørende deltagerens rettigheder og forpligtelser i medfør af De Forenede Nationers pagt, forsåvidt angår de deltagere, der er medlemmer af De Forenede Nationer, eller sikkerhedsrådets primære ansvar for opretholdelsen af international fred og sikkerhed“.

Det er ligegyldigt, hvilken paragraf det ærede medlem tager; overalt i artiklerne og bemærkningerne til denne pagt vil han